

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Enciclica papală.

Diarele au svonit și svonul faptă s'a făcut.

Betrânul papă Leo XIII-lea, care are ambițiunea de a se numi: când „locuințitorul Atot-puternicului Dumnezeu”, când „locuințitorul lui Christos” când „urmaș al scaunului sânt. Petru”, simțindu-se la pragul mormântului rece, a pregătit o „epistolă apostolică”, carea poartă datul de 20 Iunie și s'a răspândit în diferite limbi, la diferite popoare.

În enciclică se dă mai întâiu expresiune bucuriei, ce o simte sântul părinte, pentru mișcarea cea mare, ce a cuprins în anul trecut pe totă lumea catolică din incidentul sârbării iubire a consacrării Sale și care a dovedit, „că în venerarea scaunului apostolic toți catolicii sunt cu un cuget și cu o inimă”.

Dar sunt pe suprafața pământului creștini și alt soi de omeni, care „au stat departe de iubirea catolicilor”; de aceea bucuria sântului părinte nu poate să fie deplină, inima sa e miscată amar, „gândul intristat”, că omenii umblă pe atâtea căi retăcite și fiind densul „locuințitorul al Atot-puternicului Dumnezeu” urmând esemplul învățătorului Christos de a-i scote pe toți la lumina adevărului, se roga ca „toți să fie una, precum tu, părinte, întru mine și eu întru tine”.

Se adresază deci mai întâiu păgânilor, căci ei au lipsă mai mare de învățăturile evangheliei, spunând, că totă mântuirea vine dela Iisus Christos și foarte nimerit dice cu scriptura, că: „afară de Christos, nici un alt nume nu este dat sub ceriu omenilor, întru care trebuie să se mântuască”.

Se întorce apoi către acelea popoare, care cunosc învățătura evangheliei, dar care în urma certelor s'au desbinat și nu mai sunt împreunate intim în legătura credinței creștine. Acesta îl atinge în mod „forțe dureros” și

în prima linie se îndreptă către biserica răsăritului ca „să se întorcă la unirea credinței”.

Pasagiul fiind forțe interesant pentru creștinii ortodocși, îl reproducem întreg. El sună astfel, după cum se află tradus românește:

„Mai întâiu Ne îndreptăm privirea Noastră cu iubire intimă către acel răsărit, dela care dintru început a pornit mântuirea și s'a răspândit peste totă fața pământului. Dorința noastră ferbinte ne însuflă adevărat sperarea dulce, că nu mai este departe timpul, în care bisericele răsăritene, atât de preamărite pentru moștenita lor credință și pentru vechea lor glorie, eră vor cerca, ceea-ce au părăsit. Dôr nici nu ne desparte o prăpastie nemărginită, dôr abstragând dela puține lucruri, ne scim chiar așa de desăvârșit uniți cu ei, cât Noi înșine întru apărarea dogmei catolice nu arare ori împurmutăm mărturii și dovești din învățătura, din riturile și datinele, precum sunt ele la răsăriteni. Punctul esențial de desbinare îl formeză numai primatul pontificelui roman. Dar ne luăm voe a-i recerca, să reprivescă la începuturile bisericilor sale, să vadă, ce au gândit și au crezut înaintașii lor, ce le-a străpus timpul, care a urmat nemijlocit după începuturile cele dintâiu. Căci pînă acăsta va rezulta limpede, că mărturisirea Dumneșului Iisus Christos: „Tu ești Petru, și pe acăsta petra voi zidi biserica mea”, s'a adevărit în pontificii romani. Vechimea creștină a și vădută între pontificii nu puțin, cari se țineau chiar de răsărit: între alții pe un Anaclit, Evarist, Anicet, Eleuteriu, Zosim, Agaton. Cei mai mulți dintr'înșii au avut chiar și fericirea, că după ce au guvernat în totă sfințenia și înțelepciunea biserica creștină universală, se sigileze apostolatul său cu sângele. — Se scie atară de aceea forțe acurat, pe ce vreme, din ce cauze, priu ce urđitori s'a provocat nefericita desbinare. Înainte de acel timp, pe când omul încă nu despărțise, ce a împreunat Dumneșu, numele scaunului apostolic era sfânt și înălțat în onore la tôte popoarele creștine, și răsăritul ca și apusul ascultau în concordie fără clătinare de pontificie roman ca de următorul legitim al

sfântului Petru și în urmare ca de locuințitorul lui Iisus Christos pe pământ. De aceea, dacă ne întorcem la începutul desbinării, nici chiar Fotiu nu s'a îndoit a trimite la Roma delegați, cari să-l apere, și de altă parte Papa Nicolau I a trimis legații sei din Roma la Constantinopol, fără ca să se fie făcut vre-o împotrivire. Și spre ce scop? „Ca să examineze cu de-amănuntul cauza patriarhului și apoi să potă informa scaunul apostolic pe deplin și conform adevărului despre starea faptică”.

Așa e deci întregă istoria acestei pucerderi, o întărire învederată a primatului roman, dela care chiar pe atuncia începură a se desbina. — În sfârșit, precum scie ori cine, în două concilii icumenice, în al doilea din Lyon și în cel din Florența toți, latinii ca și grecii s'au unit fără greutate și au statorit ca dogmă învățătura despre puterea supremă de guvernare a pontificilor romani.

Noi am amintit anume aceste amănunte pentru că ele cuprind o invitație la pace și la împăcare, cu atât mai vârtos, de ore ce noi am băgat de samă, că răsăritenii în zilele noastre s'arată cu mult mai aplicați spre împăcare cu catolicii, ba manifestă chiar o anumită prevenire și bunăvoință. Acăsta spre marea noastră bucurie s'a arătat cu deosebire deunăzi, când ai noștri, cari se adunaseră în răsărit cu scop piu, fură primiți cu prevenirea și dragostea cea mai deosebită. De aceea îndreptăm cuvintele Noștre către voi toți, cari, ori vă țineți de ritul grecesc, ori de alt rit răsăritan, sunteți desbinați de către biserica catolică. Ar fi dorința Noastră cea mai ferbinte, ca fiesce care din voi să cumpenescă întru sine cuvintele, atât de energice și pline de dragoste, cari le-a îndreptat odinoriă Visarion către părinții vostri: „Ce vom răspunde lui Dumnezeu, când ne va întreba, de ce ne-am desbinat de către frații noștri, noi, pentru a căroră împreunare și conducere în unicul staul s'a pogorit el însuși din ceriu, s'a făcut om și a murit pe cruce? Cum ne vom pute justifica înaintea urmașilor noștri? Nu, venerabili frați, să nu suferim o ocară ca acăsta. Să nu lăsăm, să se descepte întru noi o gândire ca acăsta! Să nu ne prestăm noue și la ai noștri acest serviciu rău!”

Cumpeniți bine, ceea-ce pretindem Noi și cumpeniți-o înaintea feței lui Dumnezeu. Nu conduși de interese pămăntesci, ci numai îndemnați de iubirea dumneșcă și de dorința, că toți să se mântuiescă, ne întrepunem pentru unirea cu biserica romană: Noi ne gândim însă la unirea deplină, nereservată. Dar acăsta nu poate să fie aceea, care nu constă în alta, fără numai în ori ce comuniune arbitrară de învățături de credință și în o anumită dragoste frățească împrumutată. Unirea cea adevărată între credințioșii creștini e cea rënduită și voită de Intemeietorul bisericii Iisus Christos: adevărată aceea, carea constă în unitatea credinței și în unitatea guvernării. Și nici nu aveți nici o cauză, să fiți îngrijați, că noi ori urmașii noștri vor scurta drepturile vosre și vor restrânge riturile și datinele singuraticelor biserici. Căci și acăsta a fost totdeauna principiul și îndatinarea Scaunului Apostolic și va fi pentru tot viitorul: a lua în socotință cuvenită fără de micime de inimă desvoltarea proprie și datinele deosebite ale fiesce cărui popor singuratic. — Dacă voi din contră eră vă veți fi unit cu noi, bisericele vosre cu ajutorul dumneșcesc vor căștiga minunat strălucire și vadă. Asculte deci Dumnezeu rugăciunea voastră proprie: „Fă, să înceteze despreunărită bisericilor; pe cei risipiți îi adună, pe cei rătăciți îi întorce și-i împueună cu sânta ta catolică biserică”.) Lăsați deci, să se descepte în voi eră sânta credință cea una, carea înalta vechime a străpus-o cu constanță vouă ca și nouă, carea părinții și înaintașii vosri au păzit-o nevătămăta, carea și bărbați ca Atanasie, Vasile, Grigoriu Nazianzenul, Ioan Gură-de-aur, cei doi Cirili și alții atâția au gloriificat-o în emulare sfântă prin virtuțile sale cele neasemădate, prin talentul său cel strălucitoriu, prin învățătura sa cea lămurită: bărbați, a căror glorie în tot adevărul o pot privi de a sa răsăritul și apusul ca o moștenire comună”.

Să adresază cu deosebire poporilor slave, căroră le pune în perspectivă tôte bunătățile lumii.

Sântul părinte continuă apoi cu biserica protestantă, care s'a născut

*) L. sânt. Vasile.

FOIȚA

La înmormântarea preotului Ioan Bozoșan, paroch gr.-or. în Moșna, protopresbiteratul Mediașului.

I.

Preoți cu crucea 'n frunte, popor cu jale 'n suflet!
Veniți să vărsăm lacrimi, să plângem ne'ncetat;
Căci eră fără veste, ce nu-ți trecea prin minte:
Preotul brav și vrednic, din lume s'a mutat.

II.

Preoți români cu toți, români din patru unghiuri!
O lacrimă ferbinte cu toți să vărsăm,
Când astfel de ființe ne părăsesc prin mörte;
Când eră siliți suntem pământului să dăm:

III.

O flöre-a națiunei, o flöre desvoltată,
Ce'n mărëța cunună ea falnic strălucă
Ce întăria cununa prin starea sa bărbată
Așa încât pe multe prin farmec întrecea.

IV.

Așa o mândră flöre era preotul, care
Ați părăsesc lumea și merge la ai săi.
El merge și ne lasă. Dar lasă suvenirea
Faptelor sale bune la toți urmașii săi.

V.

Și cine-i sunt urmașii? E 'ntreaga preoțime,
Cărea 'și scie chemarea cea sântă de preot;
Cari scie să jertfescă pent'ra sa națiune,
Sudore și avere, ba 'n trebuință tot.

VI.

L'om plänge și 'l vor plänge mulți fi din prejurime,
Ba! chiar și 'n depărtare români bravi vor
vërșă
Lacrimi cu 'nbelșugare pentru a sa mutare;
Căci paguba e mare. Și mulți vor suspina.

VII.

Preoți din tractul nostru! Confrații mei stimate!
Vă väd, că împreună cu toți lacrimi vërșăți.
Putem cu jale plänge; căci astăzi am pierdut
Colegul cel mai vrednic, pe care l'am avut.

VIII.

A noastră convenire, a noastră consultare,
Când Bozoșan preotul de față nu era:

Părea că n'are suflet; și golul era mare
Așa încât absența'i mult ne nedumeria.

IX.

Asociațiunea cea mândră transilvană
Deplänge ați pe membru-i: un membru
fundatoriu.
Femeile române cu a lor „Reuniune”
Vor deplänge p'al lor spriginitoriu.

X.

Învățătorii încă au dreptul a-l deplänge;
Și-l vor jeli. Căci astăzi prin trênsul au
perdut
Un stilp brav și puternic, o mână prea deschisă
Un suflet bun și nobil, ce toți l'au cunoscut.

XI.

Poporul brav din Moșna ați plänge 'n mare jale
Pe scumpul lor părinte, pe care l'au pierdut
Și dice fiecare cuprins de-o grea durere
Că pierderea li mare, mare de necređut.

XII.

Rudeniile tôte de apröpe și departe
Vărășă șiroi de lacrimi, apröpe desperăți.

Și drept Vă dice: să plängeți! Și plängeți
cu durere!

Căci pierderea Vi mare,
Că-afi pert nu mai aflați!

XIII.

Dar' ochii 'mi s'a țintiră prin marea ast' de
ömeni
Spre vödova'i römășă, abandonată 'n lume.
Și inima'mi să stärmă privind a ei durere,
Când tremurênd pronunță a soțului ei nume.

XIV.

Și öre nu jelesce biserica sa, care, cu drag
il cuprindea.
Și care în continuu prin mâna sa deschisă
ajutor primea?
Dar plänge-l-va mult scöla, pe carea o a
nalțat.

XV.

Preoți cu crucea 'n frunte! popor cu jale
'n suflet!
Petreceți cu mândrie spre recele mormânt
P'un fiu al națiunei, părintele cel vrednic
Ce și-a împlinit misiunea aicea pe pământ.

Bratei. la 12 Iunie st v. 1894.

George Marian,
par. gr. ort.

în urma unei revoluții în biserica catolică și carea desaprăbă multe învățături și datine ale bisericii catolice și a cărei legătură este dragostea frățească. Dar „cum poate numai dragostea să împreune sufletele, când ele nu sunt unite prin credință”. Din cauza acesta mulți raționând și înzestrați cu iubirea de adevăr s'au întors „pe calea sigură a mântuirii în biserica catolică”. Le întinde deci mână dreaptă întru dragoste, pentru că pe ei de mult îi chiamă maica comună, biserica, „de mult îi ascăptă cu dor frații catolici”.

Provocă apoi pe catolici, să țină la credință tare, pentru-ca „unirea mult dorită” să ajungă la desăvârșire armonică. Arată binele ce decurge din această și relele ce au bătuit societatea. Statul și biserica se pot ușor ajutara reciproc.

Enciclica combate cu tărie pe francmazoni, cari de multă vreme apasă greu și viforos mai vîrtos națiunile catolice. Puterea lor e așa de mare, în cât și-au ridicat residența chiar în centrul lumii catolice, în Roma. Jugul acestei secte, care adoră natura și desbracă pe om de caracterul creștinesc, trebuie scuturat.

Prin unitatea credinții s'ar nasce mult bine pentru omenime și pentru biserică. Națiunile s'ar apropia, răsboale ar fi îndelaturate, cestiunea socială și politică ar afla o soluțiune favorabilă și pe poporele selbatice le-ar cuprinde lumina evangheliei.

Acesta este în liniamente generale cuprinsul enciclicei, al cărui unic scop e unitatea credinții și mai mult a guvernării. Evident iese această din următorii pasagiu, cu care și încheie „epistola apostolică” :

„Să binevoască a asculta vócea Nóstră Dumnezeu cel avut întru îndurare, în mână căruia sunt timpurile și momentele, și în nemărginită bunătatea sa să accelereze împlinirea dumnezeescei promisiuni a lui Ius Christos: „Va fi o turmă și un păstoriu”.

Noi considerând cuvintele privitoare la biserica ortodoxă de interesante, ne rezervăm a reveni în nrul procsim.

Revista politică.

Foile străine din Budapesta au publicat scirea, că primatele Vaszary ar fi declarat, că el nu poate urma convocărilor, ce i-s'au adresat prin conclusele meetingului catolicilor din Pojon în cauza căsătoriei civile.

Afară de aceea el a scris o epistolă contelui F. Zichy, în care l'rógă pe acesta să înceteze cu meetingurile catolice, pentru că acele sunt stricăcioase bisericii catolice, ér' biserica catolică a fost totdeuna patriotică și n'ar vrea să vină în alianță cu naționalitățile.

* * *

Despre cultura minții și a inimii.

de
Eliseiu Mezei-Câmpean.
(Urmare.)

Proverbul: „cu bani poți căpeta ori și ce, numai tată și mamă nu”, arată cât e de domnitore materia. Aci ar încăpea și fericirea și numele bun. Deci nu avem ce ne mira, dacă mulți dintre ómeni se folosesc de tot felul de mijloce, prin cari ar putea să-și căscige avere d. e. înșelăciune, prefăcătorie etc. Unii ómeni își sacrifică tot timpul pentru ași căsciga o desteritate cât mai mare în artele mai sus amintite, încât te miri, cât de departe au ajuns astfel de ómeni în perfecționarea acestor arte, atunci când ómeni de același soi tot unul ca unul, încercă a trage pe sfóră unul pe celalalt. Ce le pasă la astfel de ómeni, că lucră contra moralității! Ei vor ajunge avuți și atunci averea are să le stérgă și petele de pe ei. Ei nici nu s'înșelă în originea lor.

Cel înzestrat cu cultura minții și a inimii însé, dacă e sărac în tot locul e în odă, ér cel fără cultura minții și a inimii

Cu mare pompă și bucurie s'a împlinit actul dorit de atâta ani de către croați a ocupării scaunului archiepiscopesc din Agram prin un croat. Scaunul s'a o cupat prin episcopul Posilovici. Un caracter național a îmbrăcat întréga festivitatea de instalare a noului archiepiscop.

În vorbirea sa festivă veteranul Strossmayer a pus la inima noului archiepiscop grija de cauza bisericii și a națiunii croate și l'a rugat ca să scótă afară, ca și Ius, pre farisei din biserica croată. Sub fariseii acestia vrednicii de biciu, foile magiare înțeleg pre cărmuitorii și pre ceialalți „cari să téguesc în biserica cu ideia de stat magiar”.

Mai mare li e nécazul pre însuși Posilovici, care a đis: „Slavia sudică până acum încă nu și-a împlinit misiunea, la care e destinată. Este voința lui Dđeu, ca acest popor să fie mare, liber și fericit. . . Să fim uniți, să nu ne împrăștiăm puterile și mărirea și învingerea nu va lipsi.

Foile unguresci, cam supérate, mai aduc scirea, că cu ocaziunea festivităților din Agram, partida lui Starcevic, în frunte cu Folgenovici i-a făcut vizită de onóre episcopului Strossmayer. Să scie, că partidele lui Starcevic și Strossmayer au vederi politice diferite în ce privesc politica națională croată. Uugurii se uitau întotdeauna cu plăcere la acesta desbinare în sinul croaților și acum le vine réu la socotélă, când, véd, că membrii partidelor se apropia unii de alții, și că în programele lor nu sunt chiar atât de negre punctele, cari îi despart, ca ei să-și fiă unii altora dușmani de mórte.

Puterea anarchismului lucră tare. Poliția din Niș (Sérbia), a deținut în zilele trecute pe unul dintre cei mai periculoși anarchiști. Despre circumstanțele și motivele deținerii se raportează următoarele: Înainte cu câteva zile a sosit în Niș un străin, care cu prezentarea sa elegantă nici pe departe nu ar fi stérnit în organele polițienesci nici cea mai mică suspțiune, dacă nu s'ar fi băgat de sémă, că conferéază prea mult cu un anumit Vladislav Markievici, lucrătoriu în fabrica regală de mașini. Cu trei zile după sosirea străinului în Niș s'au prezentat la prefectul de poliție doi dedectivi ruși și au cerut dela acesta sprijin, ca să prindă pe un anumit Ciprian Jegolhovszky alias baron Sternberg, (cel ce luase banii anarchiștilor din Bruxella, și despre care la timpul seu se svonise că a scăpat în America) Poliția numai de cât și-a îndreptat atențiunea asupra străinului și i au confiscat tóte epistolele sosite la poștă pe adresa lui. Între acestea a confiscat și o asemnațiune postală despre 500 fr. adresați pe numele br. Sternberg și trimiși de

o anumită madamă Males đin Paris, despre care însé poliția crede, că e numai un nume fictiv. După ce asupra identității personale poliția și-a căștigat tóte indicțiile, a voit să dețină pe baronul, dar acesta, presimțind pericolul, s'a depártat din Niș. În 6 a curentei însé l'a prins în Alexinați și ferecat în lanțuri l'a transportat la Niș. Totodată a deținut și pe lucrătorul Markievici, care însé declară, că înainte de acesta el nici-când nu a védut măcar pe baronul Sternberg și a recunoscut, că Sternberg i-a promis o sumă mare de bani, dacă va fabrica pe séma lui șese bombe, đinsul însé nu a primit ofertul.

* * *

Diarul german „Neue Preussische Zeitung” scrie despre stările, ce domnesc în cercurile guvernamentale din Ungaria între altele:

În partida liberală a camerei ungare, precum și în cabinetul Wekerle se pare, că nu stau lucrurile așa de strălucit, cum le înfățișéza presa de dincolo de Leitha, în modul ei mincinos și influențat de guvern. Retragerea ministrului de comerț Lukács va urma încă în decursul feriilor parlamentare, deórece a dat de stavila coróni cu proiectul seu ungar, separatist, al navigării pe dunăre. Și ministrul Szilágyi prim-iscoditorul întregii politice bisericesci va rămân în post numai până atunci, când tot complexul cestiunilor bisericesci politice va fi resoltat. Nici chiar ministrul-președinte Wekerle nu are de gând să mai susțină pe Szilágyi, de-órece acesta și acum e persona ingratisima la Corónă, și simte prea bine neputința critică de a-și susține cu el poziția actuală atât în sus, cât și în jos.

* * *

Diarul rusesc, „Kyjevskie Slovo” scrie într'unul din numările săi mai recente despre polonii din Austria următoarele:

Polonii austriaci jócă o rolă briliantă, ei sunt elementul conducător în Galiția, unde asupra națiunea rusescă, ce locuesce acolo și exploatează în folosul lor Bucovina ortodoxă rusoromână. Originea lor, picturile și săbile scumpe ale magnaților poloni, espositia actuală a lui Kosciusko în Lemberg, reproducerea lucrărilor lui Mickiewicz, sərbătoririle rebelilor cunoscuți și necunoscuți poloni — étă tot atâtea „fata morgana”, cari fac ca trecutul polonilor să fie îmbrăcat într'o legendă misterioasă.

În politica austriacă însé polonii nu sunt nici domni, nici un element, care ar influența politica statului, ci ei sunt servi fideli ai germanilor, și împlinesc voia acestora în mod punctual. Germanii îi folosesc și îi vor folosi, cât vor avé lipsă de ei. Cu tóte aceste nemții vorbesc despre civiliza-

nu numai că nu ajută ceva corpului, ci mai mult îi pôte strica, și după cum am arétat ele nu contribue nici la fericire.

Din acest punct de vedere, precum și din acela de a nu fi împedecată omenimea din cauza materiei în apropierea ei de ideal, eu sunt de principiul, că omenimea să fie egală materialmente.

Valórea unui obiect crește proporționat cu gradul însușirii, ce are de a fi folositor și frumos. Acel obiect, care n'ar întruni aceste două însușiri n'ar valora nimic înaintea omului. Valórea omului încă atérnă dela cultura minții și a inimii, deci fiecare om să-și întéscă așa însuși aceste două întro cantitate cât mai mare, pentru ași mări valórea sa proprie. Cultura minții și a inimii sunt în strânsă legătură și încă cea dintăiu premerge la două. Înainte de a se stabili principiile morale, ratiunea în urma celor esperiate au dedus ce este bine și réu, ce e folositor și stricăcios. Cu cât ómenii au avut o mai înalță cultură a minții cu atât au stabilit principii mai înalte de morală. Se vor ivi și atari principii, de care noi nici nu ne putem închipui, dealtmintea noi să ne mărginim pe lângă cele ce le avem acum

țiunea Galiției ca și de cea a unei „a doue Asie”. Se pôte dealtceu ceti despre bunăstarea asiatică din Galiția chiar și în scrierile lui Scepanowski „Sărăcia în Galiția” și în cele ale umoristului polon Ján Lam: „Golicia et Glodomeria”.

Rolul trist ce l'au polonii, în ce privesc politica națională și culturală-istorică, în politica austriacă nu o sciu masele depártate, cari țin activitatea lor de neatérnatóre și de sine stătátore. Însé „fata morgana”, care acopere cu vélul seu legendar trecutul și prezentul polonilor trebuie să se rupă și atunci se va vedé, cu ce au sciut ei îmbăta până acum lumea.

Noutăți.

Procesul „Memorandului” la curie.

Precum am anunțat, Marți, la 10 Iuliu, s'a început la curia reg. din Pesta pertractarea recursului de nulitate dat de condamnați în procesul „Memorandului”. Recursul conține 35 puncte și se estinde pe 26 cóle. Pertractarea s'a început în sala festivă a curiei. Referent a fost judele Székely Ferencz. În ședința primă s'au pertractat 23 puncte; în a doua s'au pertractat și celelalte puncte.

În ședința ce s'a ținut Joi, curia a pertractat punctele aduse de singuraticii apărători, ér Vineri și-a dat verdictul de osândă, prin care a respins recursul de nulitate.

* * *

Noul metropolit al Blașului. Sub acest titlu scrie „Magyarország” din 11 Iuliu următoarele: Scaunul metropolitan de Blașiu vacant de aproape doi ani, de zile, va fi, precum ađim, în timpul cel apropiat ocupat. Dintre cei trei fruntași candidați de congres, guvernul a ales pe Victor Mihályi, episcopul Lugoșului.

* * *

Diare oprite. Regimul ungar a oprit de a mai intra în țările nóstre diarele din România: „Lumina”, „Universul literar”, „Tara”, „Tinerimea română” și „Curierul român”. Într'unul din numările trecuți am înregistrat alte diare oprite. Va veni vreme de guvernul nu va mai lăsa să trecă nici un diariu de dincolo la noi!

* * *

Darul regelui Alecsandru. Tinéru rege al Sérbiei înainte de a pleca din Constantinopol a încunoscițat pe patriarcul Neofit, că donéza patriarhatului un ajutoriu anual de 15.000 fr. și a trimis acesta sumă prin adjutantul seu militar. Afară de acest don a conferit patriarchului crucea ordului „vulturul alb”.

* * *

Cătră regele. Cetățenii orașului Văsluiu au trimis regelui Carol o adresă subscrisă de toți fruntașii orașului, prin care i-cer ajutoriu și sprijinul moral în favorul fraților lor din regatul ungar.

* * *

16 tineri români închiși. „Gaz. Transilv.” primesc scirea despre o ne mai pomenită volnică și ilegalitate, ce organel

și să fim îndestulți dacă vom lucra în conformitate cu acestea.

Sciința arată, ce are să facă omul, însé omul pôte face, ca din acțiunea sa să resulte bine sau réu, însé morala trebuie să întrevină pentru a-i da motorul care se-l îndemne a lucra numai bine. Precum este imposibil ca în scólă să se dea o cultură universală, tot asemenea nefind prevestitóre, este imposibil a urmări paș de paș acțiunile cuiva și ai da indigítari asupra acestora, fiind acțiunile fórte felurite conform împrejurărilor în cari trăesc cineva, ci aceste se învață în viață mai mult din esperința altora, și combinénd cu judecata sa proprie. Scóla însé ar avea datorința de a sădi impulsul în urma cărui omul să se îmbărbăteze de a face numai bine, tot ceea ce face. Deci scóla să-și puică ca problemă cultura inimii, ér cultura minții să fie mijlocitóre pentru ajungerea problemei. Fiindcă cultura minții și a inimii stau în legătură, încât dându-se cuiva cultura inimii, i-se dá și cea a minții, atâta cât e neapérat de lipsă fiecărui om.

(Va urma.)

administrației ungurești au comis față de 16 tineri țărani români din comuna Blășiul, de lângă Mediaș. Sunt trecute două săptămâni de când tinerii țărani din Blășiul au aranjat un joc cum e obiceiul în Dumineci și sârbători, la poporul nostru țăran pretutindeni. Când flăcăii și fete își petreceau în nevinovatul lor cerc, etă că deodată apare notarul din Blășiul c'o gardă de gendarmi — și fără multă vorbă, prind 16 tineri, îi legă și îi escortază la Dicio-St.-Mărtin, sub preteceștul infam, că nu și-au cerut permisiune la joc dela biroul și notarului. Ei au fost duși ca niște făcători de rele, în temnița din D.-St.-Mărtin, unde zac și astăzi, fără de-a li-se pute dovedi o cauză suficientă de arestare.

Nou institut de bani. Folia „Brassó“ din Brașov publică scirea, că în comuna Bran s'a înființat un nou institut de bani românesc. Noul institut se chiamă „Parsimonia“. Președintele institutului este cavalerul Ioan Pușcariu, jude de curie pensionat, director executiv este dl Iosif Pușcariu, avocat în Brașov. În 5 Iuliu n. s'au prezentat statutele la tribunalul reg. din Brașov spre luare la cunoștință.

O nouă bancă românească în Brașov. După ce s'a hotărât lichidarea micii bănci din loc, „Meseriașul român“, care dispunea de un capital prea neînsemnat și din mai multe puncte de vedere s'a dovedit a fi necorespunzătoare trebuințelor noastre locale, mai mulți fruntași români din orașul nostru au luat inițiativa de-a întemeia o nouă bancă populară românească pe acțiuni, care se va numi „Brașovéna“ și-și va avea sediul aici în Brașov. Societatea se înființează deocamdată pe 90 de ani cu un capital inițial de 25,000 fl. v. a. împărțit în 500 acțiuni de câte 50 fl., rezervându-și dreptul de a face ulterior o nouă emisiune de acțiuni, sau obligațiuni de prioritate, la caz de trebuințe. La subscriere vor fi a se depune după fiecare acțiune câte 10% și 1 fl. taxă de înscriere. La 15 zile după adunarea generală de constituire se vor plăti alte 20%, iar restul se va plăti în rate treilunare de 20, iar cea din urmă de câte 30% după fiecare acțiune. Acțiunile însă se pot plăti și deodată la subscriere. Subscrierile sunt a se face în intervalul dela 1 Iuliu până la 31 August n. c., iar voucherele făcute sunt a se adresa dlui G. M. Zănesu, casșarul provisor al institutului, scrie „Gaz. Tran.“

Ministrul de resbel a dat de curând o ordinațiune în urma căreia, în cazul când moare vr'un soldat activ, atunci familia și rudele lui să fie numai decât înecunoscinate despre acesta. Pentru ca familia mortului să poată lua parte la înmormântare, ministrul ordonă și aceea, ca în timp de pace înecunoscințarea să se facă fără întârziare, direct, pe cale telegrafică.

Centremur de pământ. Din Constanța tinopol se anunță, că acolo a fost un mare centremur de pământ. Au fost trei zguduituri puternice. Pagubele sunt însemnate. Se sâștine, că au căzut și jertfe omenești. Tote oficiile publice sunt închise. Poporația e cuprinsă de spaimă, așa că începe a părăsi locuințele, tăbărând în liber.

Diarul „Roma“ ce apare în Neapol primește din Palermo scirea, că poliția de acolo a descoperit o periculoasă conjurațiune anarchistică. Primul om pe care l'au prins și care pentru agitațiunile sale politice era deja de mai înainte suspect în ochii poliției, a mărturisit, că a luat parte la o conjurațiune al cărei scop era să ucidă pe comandantul Lafarina și pe alte persoane însemnate din Palermo. (Lafarina a fost pus la cale lucrul, ca locuitorii din Palermo din incidentul atentatului lui Lega să trimită lui Crispi o adresă colectivă). Afară de acest om poliția a mai arestat încă 6 anarchiști. Corespondentul diarului numit amintesc, că planul conjurațiilor a fost să prindă pe Lafarina, să-l ucidă și să-i ascundă cadavru, iar dela familia lui cu toate acestea să stăcă 60.000 fr. preț de răscumpărare, ca să aibă bani spre scopuri anarchice.

Din Madrid se anunță, că în rënd cu celelalte state europene Spania încă s'a sim-

țit îndemnată a decreta persecutarea și strivirea anarchiștilor. Astfel o telegramă mai recentă aduce scirea, că șenatul a votat proiectul de lege despre strivirea anarchiștilor, care în camera deputațiilor fusese deja votat de mai înainte.

Dar pantru biserică. Georgiu Neic proprietar gr.-or. în Vaidasig, Maria soția dînsului și domnișora Maria Neic, au luat un rënd de vestminte bisericesti, cu amănutele ce se țin de el, felon, epatrafir, aer și mânecari cu prețul de 70 fl. v. a.

Se aduce mulțămită publică de către poporul gr.-or. din Vaidasig crescinilor binevoitori. Vaidasig, în 26 Iuniu, 1894. Paul Stanciu, învățător gr.-oriental.

Leafa președintelui Republicii franceze. Dl Casimir-Périer, în calitatea sa de președinte al Republicii, primește un salariu de 600.000 lei pe an și tot pe atât pentru cheltuieli de drum, în total 1 milion 2 sute mii lei. Léfa i-se mandatéză în două rate lunare, a câte 50.000 lei

Glumă îndrăsnită. Diarul „Figaro“ scrie, Caserio Santo, asasinul fostului președinte al republicii, a adresat prin ministrul de interne către d. Casimir Périer o scrisoare, prin care îl rógă să binevoescă a-i trimite ceva parale, „ca să îndulcescă regimul cam aspru al închisórei!“

Lucrul este absolut autentic; altfel nici nu ne-am permite să glumim asupra unui astfel de subiect.

„Sunt foarte rău hrănit, dice asasinul, și la urma urmelor îmi datorii un ajutor, de vreme ce grație mie sunteți președinte al republicii.“

Necrolog. Dionisiu Adamovici, paroch rom. gr.-or. în Abrud și administrator protopresbiterial al tractului Abrudului, după o activitate neobosită de 33 ani în viața Domnului, în etate de 59 ani, în urma unui morbo greu și îndelungat, în 9 Iuliu n. c. dimineța a încetat din viață, dându-și nobilul suflet în mâinile Creatorului.

Abrud, 9 Iuliu n. 1894.

— **Nicolae Dobrota**, paroch gr. or. în Poiana după grele și îndelungate suferințe s'a mutat la cele vecinice Miercuri în 29 Iuniu (11 Iuliu) la 3 ore dim. în al 65 an al etății și al 41 an la serviciul preoțesc.

Acésta adăncă durere se aduce la cunoștința tuturor rudenilor pretinilor și cunoscuților.

Rămășițele pămâtesci ale scumpului decesat s'au așezat spre odihnă vecinică Vineri în 1/13 Iulie la 1 ora d. a. în cimiteriul bisericeii vechi din Poiana. Fie-i memoria binecuvântată. *Jalnica familie.*

Bismark și numărul 3. Numărul 3 a avut mare însemnătate în viața lui Bismark. În înșigniele familiei sale sunt 3 frunze de trifoliu și 3 frunze de stejar. Bismark a avut 3 copii: Herbert, Wilhelm și Maria. El are 3 moșii: Friedrichsruhe, Varzin și Schönhausen. A luat parte la 3 răsbóite și a încheiat 3 tractate de pace. În caricaturi el e făcut cu 3 peri pe cap. Tripla alianță e opera lui.

Mașina omenescă. Etă câte-va date interesante asupra alcătuirii și modului de funcționare a mașinei omenești.

Numărul óseler aflate în trupul omului e de 150, acel a muscilor de 500.

Un om adult are 15 kilograme de sânge în el; iar diametrul inimii sale e de 15 centimetri. Acest din urmă organ bate de 60 de ori pe minut și fie-care bătăe face loc la 44 grame de sânge; așa că într'o zi face loc la 5850 kilograme.

Totalitatea sângelui din noi trece prin inimă în trei minute.

Plămânii nostri conțin în stare normală, 5 litre de aer și respirăm de 1200 ori pe oră, cheltuind 300 litre de aer.

În corpul omenești se află 13 elemente, din care 5 gasuri și 8 feluri de solide.

Un bărbat de 76 kilo, e alcătuit din 44 kilo oxigen, 7 kilo idrogen, 1 kilo 75 azot, 600 grame clor, 100 grame fluor, 22 kilo cărbune, 800 grame de fosfor, 100 grame puciósă, 1750 gr. de calciu, 80 gr. de potasche, și 50 gr. de fer.

Cu o asemenea alcătuire nu e mirare că deși așa de delicată, mașina omenescă e capabilă de o enormă rezistență și de efortări uriașe.

Difuzinea baccilului tuberculosei. — Profesorul dr. Straus a făcut la acadmia franceză espunerea nouelor sale experiențe foarte interesante. Savantul profesor de patologie experimentală dela facultatea de medicină din Paris a reușit a pune în evidență prezența baccililor tuberculoși virulenți în interiorul cavității nasale a celor pe deplin sănătoși, cari frecuentéză localurile locuite de ftzioci.

Experințele drului Straus s'au făcut asupra infirmierilor și asupra unui număr de studenți în medicină, dala spitalul Carității din Paris.

S'au estras cu precauțiunile necesare praful și mucoșitățile din cavitățile nasale ale acestora și s'au inoculat în peritoneul a 29 cobai.

Noué din aceste animale fură atinse de tuberculósă. Natura tuberculósă a leziunilor a fost totdeauna verificată prin constatarea baccilului.

Astfel s'a vădut că din 29 indiviđi sănătoși, cari petreceau în sălile spitalului 9 înși găzduiau în cavitățile lor nasale baccilii virulenți ai tuberculosei.

Șesă din aceste casuri se rapórtă la infirmierii, cari petrec totă ziua în spital, iar restul la doi șapte studenți cari nu petrec în spital decât câte-va césuri pe zi.

Cercetările dlui Straus dovedesc, că acești baccili, cari plutesc în aer, pētrund și se incuibéză în cavitățile nasale și în organele respiratorii la indiviđi cu totul sănătoși, cari trăesc în apropierea ftzicilor.

Invitări. Tinerimea română studióasă din Apoldul-superior și jur invită la producțiunea teatrală împreună cu cântări corală, declamări și urmată de dans ce se va da Dumică, în 3/15 Iulie anul curent în sala cea mare a scólei române din loc, începutul la 6 ore séra. Venitul curat e destinat pentru provederea copiilor séraci cu cărți școlare. Prețul de intrare: de persoană 50 cr.; de familie a 3 persoane 1 fl. 20 cr. Suprasolviri marinimóse se primesc cu mulțămită și se vor cuita pe cale diaristică.

Programa:

„*Diua a apus*“, cor pentru bărbați de H. Pfeil.

„*Petru Rareș*“, poesie de Ioan Nenițescu, declamată de I. Popp, stud. teolog.

„*Uitá mamă*“, poesie de I. Tripa, melodie de N. Stefu, întocmită pentru cor de bărbați de G. Dima.

„*Negutătorul și národul*“, dialog de Anton Pan, predat de D. Iridon și H. Aleman, docente.

„*Din depártare*“, cor pentru bărbați de I. Vorobchevici.

„*Cárlanii*“, vodevil într'un act de Const. Negruzzi.

„*Sunt român*“, cor pentru bărbați de W. Humpel.

— Invitate la petrecerea de vară ce se va arangia de „reuniunea meserieșilor din Seliște“ la 3/15 Iulie 1894 în „Mailat“ în cas de timp nefavorabil petrecerea va fi în sala scólei. Venitul curat este destinat pentru fondul reuniunii începutul la 2 ore p. m. Oferte marinimóse se primesc cu mulțămită și se vor cuita pe cale publică.

— Reuniunea română de cântări din Sas-Sebeș arangează Duminecă în 15 Iuliu n. 1894 „Concert“ în pavilionul de vară dela hotelul la „Leul de aur“, după concert petrecere cu dans. Prețul intrării pentru membri: 40 cr. iar pentru petrecerea cu dans: 20 cr. de persoană. Bilete de intrare se vind în prăvălia de manufacturi a dlui I. Oniț și în sara concertului la cassă. Începutul la 8 ore sara. În paușă se vor juca „Călușeriul și bătuta“.

Program:

1. a) „Zis'au badea“ b) „Baba și Moșneagul“ coruri mieste de Musicescu.

2. a) „Vin-o lele“, cor bărbătesc de I. Vidu. b) „Vântul suflă“, cor bărb. de F. Dürrner.

3. Doué cantece pentru o voce de Sopran cu acompaniament de piano. a) „Te ascept“, . . . de D. G. Florescu. b) „Plângeai“, . . . de G. I. M.

4. a) „Rémăi sănétósă“, cor mixt de G. Dimă. b) „Ileana“, cor mixt de G. Musicescu.

5. Doué cantece pentru o voce de bariton cu acompaniament de piano. a) „Un boboc de crin rupt de vijelie“, de A. Baluția. b) „Ghișor“, de G. A. Dinic.

6. a) „Din depártare“, cor bărb. de I. Vorobchievici. b) „Cântec vênătóresc“, cor bărb. de T. de Flondor.

7. Brél popilor, cor mixt de G. Musicescu.

— Tinerimea studióasă română din Mercurea și jur invita la petrecerea de veră împreună cu joc ce se va arangia la 22/10 Iuliu 1894 în sala dela „Trei Arabi“ (Drei Mohren) din Mercurea. Începutul la 8 $\frac{1}{2}$ ore p. m. Eventualul venit este destinat pentru scóla gr.-ort. din Mercurea. Prețul de intrare: de familie 1 fl. 50 cr., de persoană 60 cr. Suprasolviri benevole se primesc cu mulțămită și se vor cuita pe cale publică

Avis.

Adunarea cercuală a *despártéméntului Seliștei*, al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ convocată pe 3/15 Iuliu n. la Seliște, se amână, din cauze neprevédute, cu o săptămână, pe *Duminecă 10/22 l. c.* la care și de astădată invit cu totă onórea pe membrii actuali, pe cei-ce doresc să se facă membrii, și pe toți amicii Asociațiunii transilvane, cari sunt domiciliati în acel despártémént.

Sibiu, 12 Iuliu n. 1894.

Parteniu Cosma,

membru al comitetului central al „Asociaț. trans.“ ca deleg. al aceluia.

Escriere de Concurs.

(Dela Asociațiunea transilvană.)

Pentru anul școlar 1894/5, sunt a se ocupa 10 stipendii a 50 fl., menite pentru eleve de părinți mai lipsiți de mijloce și adăpostite în internatul scólei civile de fete a Asociațiunii transilvane, cari stupepii s'au creat din suma de 500 fl. votată Asociațiunii cu acest scop de adunarea generală din anul 1894 a institutului de credit și economii „Albina“ din Sibiu.

Pentru conferirea acestor stipendii se escriere concurs, cu terminul până la 25 August 1894 n.

Cererile au e se înainta comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ instruite cu următoarele documente:

1. Carte de botez, în original sau în copie legalisată;

2. Testimoniu școlastic de pe semetrul II al anului școlar 1893/4;

3. Atestat despre condițiunea și starea materială a părinților.

Sibiu, din ședința comitetului Asociațiunii transilvane, ținută la 3 Maiu 1894.

I. Hannia, Dr. V. Bologna,
membru comit. secr. II.

Raportul general

al comitetului societății de lectură „Andrei Șaguna“ pe anul școlar 1893—94.

Onorată Societate!

E un adevăr mai pe sus de ori ce îndoială, că înaintarea omenei spre lumină, spre perfecțiune, e a se mulțumi atragerii de a se însoți om cu om, de a se spriginii imprumutat în tóte trebuințele și încercările vieții. Omul isolat, ținut singur, numai foarte slabă ispravă póte scóte la capăt, dacă póte. „Unde 's doi puterea crește“, unde 's mai mulți ea crește cu atât mai tare.

Însoțirii pe tóte terenurile ómeni cu ómeni e a se mulțami ori ce progres-

De n'ar fi acésta adevérat, nu s'ar simți lipsa însoțirilor în lume, și societățile, reuniunile, tovărășiile n'ar fi

atât de multe și de multe feluri. În-
sași această bogată existență de socie-
tăți de tot felul, ne dovedește lipsa
lor pentru popor, pentru omenime.
Motivul, care a îndemnat pe înteme-
ietorii societății noastre de lectură la
aducerea ei în viață, a fost și el ace-
lași și același e și azi, rațiunea esi-
stenței ei; aducerea în atingere, a om
cu om, ca om dela om să învețe ceva,
om pe om să îndrepte și toți să pro-
fite, toți să înainteze. Acesta ne-a fost
și nouă singura țintă, după care am
străduit, singurul dor, care ne-a condus
în lucrarea noastră în decursul acestui
an. Cât am putut am cercat să ne
apropiem de el. Puterile noastre ome-
nesci și tineresci fiind, cât am putut,
numai atâta am făcut.

Premiind acestea, comitetul își
ia permisiunea a face următorul raport
general detaliat:

1. Activitatea societății în anul scolar expirat.

1. Activitatea societății însași.

La 25 Septembrie v. 1893 membrii
înscrși ai societății de lectură „Andrei
Șaguna”, adunați în sala cea mare a
seminariului, sub presiunea dlui director
seminarial Ioan Hania a ținut ședința
de constituire a societății, care a dat
următorul rezultat: Președinte al socie-
tății a fost aclamat dl Dr. Petru Span,
profesor seminarial; vicepreședinte Ioan
Moța, cleric a. al III-lea; redactor foii
„Musa” Aron Roman, cleric anul al
III-lea, notar al corespondențelor Ni-
colau Onet cleric a. III-lea; notar al
ședințelor societății, Avram Sirb cleric
anul II; bibliotecar Vasilie Stan cleric
anul I; vice-bibliotecar Avram Dubleş
ped. anul I; cassar Romul Gomboș,
cleric a. I.

Membrii în Comitet: Mi-
hail Candrea, (totodată notar al ședin-
țelor și raportor al lui) și Laurențiu
Ciorbea, clerici anul al III-lea; Ilie
Pop, Nicolau Palade, cl. a II-a; Eilampiu
Negrea și Lazar Bera, clerici anul I.
Iuliu Crișan ped. anul III-lea și Ioan
Fota ped. anul II-lea.

Constituită în modul acesta socie-
tatea și-a început activitatea ei. Anume
a ținut în decursul anului scolar 17
ședințe, parte literare, parte adminis-
trative, parte miste, conduse toate de
președintele sau dl Dr. Petru Span. —
Er pe lângă ședințele acestea în sara
de 29 Noemvre v. societatea ca în toți

anii a serbat și deastădată o ședință
festivă publică, în semn de pie vene-
rațiune față de memoria neuitatului
nostru mare arhieru Andreiu. Șe-
dința a fost și deastădată ca în tot-
deuna, cercetată de un număr de pub-
lic, care a umplut literalmente sala
cea mare a seminariului. Au onorat
societatea prin prezența lor însă mai
ales dame din Sibiu și jur, dl or for-
mând majoritatea publicului. Asupra
resultatului moral nu suntem noi che-
mați a ne da părerea, rezultatul ma-
terial însă constatăm cu plăcere, că a
fost multămitor, din el abstrăgând spe-
sele împreunate cu aranjarea festivi-
tății a rezultat pe sēma societății un
venit curat de 46.26fl.

În asemănare cu alți ani de mai
înainte acest venit material a fost
mai mic. Având însă în vedere greu-
tățile, ce le-a împințat societatea cu
aranjarea ședinței festive în acest an,
neatârnatore de ea, greutăți, care o au
adus în pasul de a pute espeda invi-
tările la ședința abia cu o ȳ înainte
de festivitatea însași — aflăm espli-
careea acestei scăderi în venit. În cele
17 ședințe ale sale societatea a adus
concluse pe care le a și esecutat cu
escepțiunea celei de sub numărul 60
protocolar. Numărul membrilor ordi-
nari ai societății în decursul anului
au fost 142, teologi, pedagogi și cle-
rici estraordinari, er membrii ajutatori
au fost 4.

Activitatea societății privită mai
deaprobe se ramifică în: administra-
tivă și în literară.

În partea ei administrativă
societatea și-a îndreptat atențiunea
mai ales asupra arangerii mai departe
a cabinetului sau delectură. Până în
anul scolar 1886/7 acest cabinet avea
o înfașare săracioasă: două mese
albe simple cu ȳiarele aruncate pe
ele și două bance lungi pe de laturi.
În anul scolar dis la îndemnul con-
ducătorului de atunci a dl profesor
D. Comșa, societatea a hotărit refor-
marea totală a salei de lectură, îm-
brăcând mesele, procurând parcan
pentru ȳiare, și scaune în număr po-
trivrit. S'a făcut atunci inceputul și s'a
procurat după cât s'a putut. Și de a
tunci până acum sala rămas în aceeași
stare. În anul de față societatea la
propunerea comitetului a procurat pe
lângă cele două mese alte două, pe
lângă cele 20 scaune, alte 15 și pe
lângă o lampă până acum, o a două

lampă, cheltuind-se pentru aceste suma
de 58 fl. S'a îngrițit mai departe so-
cietatea de regularea bibliotecii sale,
a arhivei și administrarea în bună
rânduică a întregii averi. În privința
literară societatea a dezvoltat ur-
mătoreea activitate:

A discutat societatea ca corpora-
țiune literară în ședințele sale asupra
alor 11 lucrări literare elaborate de
membrii ordinari ai săi, cari primite
fiind de bune, anume 7 în prosă și
patru în poezie au fost induse în
foia societății „Musa”.

Foia „Musa” cuprințend elabo-
ratele admise de societate pentru în
ea, a apărut în 15 numeri.

Er rodul cel mai ales al societății
din acest an scolar pe terenul literar
a fost edarea „Almanachului” sēu.

La propunerea comitetului, socie-
tatea a hotărit adecă că pentru eter-
nisarea Iubileului seu de 25 ani de
existență, sērbat la finea anului 1892/3
sē i ridice acestui Iubileu și un modest
monument, care sē constee din un
„Almanach” care sē cuprință pe scurt
istoricul societății în primii 25 ani.
programa „Iubileului” cu lucrările
produse din acel incident, cu numele
patronilor, a membrilor fundatori și
onorari; er la sfârșit cu un adaus de
sentențe cele vor trimite foștii membrii
ai societății, pășiți în viața publică ca
colaborare la acest „Almanach”.

Societatea a legat frumoșe spe-
ranță de acesta întreprindere a sa și cu
bucurie putem constata, că nu s'a înșelat.

Ne-a adus întreprinderea „Alma-
nachului” mai ales în două privințe
foloșe reale. Anume întâi: substragēnd
tote cheltuielile avute cu tipărirea,
compactarea și espediția la abonenții
societății i a rămas din întregă suma
încurșă în urma apelului ei în cauza
edării „Almanachului” un venit
curat bănesc de 156 fl. Adoua: de
unde până aci societatea noastră nu
avea nici un membru fundator, din
acest privilegiu în urma aceluiași apel
s'au înscr 22 de domni între membrii
fundatori ai societății, dovadă, că acest
pas a mărit și mai mult interesul pu-
blicului față de societatea noastră.

Domnii, cari s'au înscr ca mem-
brii fundatori ai Societății sunt puși
în fruntea „Almanachului”, afară de
dl Dr. Ioan Mihu, înscr după apa-
rația lui și sunt următorii:

Ilustritatea Sa Nicolau Popea,
episcop în Caransebeș; Ilustritatea Sa

Ioan Mețian, episcop în Arad; Dl.
Ioan Hania, director seminarial în Si-
biu; Dr. Alecsandru Mocsonyi de
Foen, mare proprietar în Birchiș; Eu-
gen Mocsonyi de Foen, mare prop.
în Birchiș; Zeno Mocsonyi de Foen,
mare prop. în Birchiș; Romul de Crai-
nic, protopresbiter în Dobra; Dr. Pe-
tru Span, profesor seminarial în Sibiu;
Constantin Cothișel, preot gr. ort.
în Certege; Iuliu Dan, protopresbiter
gr. or. în Făgăraș; Aurel Danciu, pro-
prietar de mine Bucium Cerbu; Ioan
Danciu, protopresb. gr. or. Ofenbaia;
Gabriel Hango, preot. gr. or. econom
semin. în Sibiu; Nicolau Garoiu, ad-
vocat în Zernești; Vasilie David, preot
gr. or. Mogoș-Mămăligani; Romul Fur-
dui protopresbiter în Cămpeni; Ilie
Pop, notar în Poiana Sibiului; Galac-
tion Șagau protopresb. Sas-Regen
Ioan Nicola preot gr. or. în Alba-
Arada; George Lupu candid. de preot
în Roșia-Montană; Avram Păcurar pro-
topresbiter în Ilia; Dr. Ioan Mihu,
adv. în Orăștie.

Despre succesul moral, nu ne sim-
țim chemați a ne da noi părerea, în-
registrăm însă cu bucurie, că ȳiarele
„Tel. Român” „Gazeta Trans” „Tri-
buna” „Familia” „Minerva” și altele
au luat notițe despre „Almanachul”
nostru scriind și dări de sēma mai
lungi ori mai scurte asupra lui, tote
esprimēndu-sē forte favorabil despre
acesta manifestare în afară de activitate
a Societății noastre.

(Va urma.)

Bibliografie.

A apărut:

„Rândunica”, nr. 10 cu următo-
riul sumariu:

„Tovarēși nedespărțiți” sau „Sân-
tul Dumitru” de Carol Scrob. — „Asra
(trad.) de M. de Bonachi. — „Așa a
fost sē fie”, de Marg. Moldovan. —
„Epigramă” de O. Bocca. — „Hoțul
de cărlani (trad.) de Iulian Popescu. —
„De ducă”, de Brebenel. — „Carte cu
tablouri de condeiu”, de H. C. Andēr-
sen — „Scire literară” de — Rămu-
rele „Frunțe și frunțulițe”, de Vióra
Magdu. — „Tinerimea română” Silv.
Moldovan. — „Feliurite” de * * *

Loterie.

Mercuri, în 11 Iuliu n. 1894.

Sibiu: 66 36 22 3 49

Nr. 386

[113] 1-3

CONCURS

Pentru întregirea posturilor de
învățatori, vacante, dela școlele din co-
munele mai jos însemnate, în proto-
presbiteratul Sebeșului, sē escrie con-
curs cu termin până la 20 Iuliu a. c.

1. Sebeș, un post de învățator
cu salariu anual de 400 fl. v. a. și după
un serviciu de 5 ani la acesta scōlă
450 fl. v. a. solviți în rate lunare din
cassa bisericii.

2. Șugag, un post de învățator
cu salariu anual de 300 fl. din aloziul
comunal, cuartir, 3 stângini de lemne
de foc și grădină de legumi,

3. O h a b a, două posturi de în-
vățatori fie-care cu salariu anual de 300
fl. lemne de foc și grădină de legumi.

4. Petri faleu, cu salariu de 300
fl. și cuartir.

5. Vingard, postul de învățator
adjunct cu salariu anual de 200 fl.
cuartir și grădină.

Aceia, cari vor fi aleși la aceste
posturi învățătorești sunt datori a ȳi-
nea Dumineca și sērbătoreea strana și
sē cânte cu copii în b'erică.

Doritorii de a ocupa aceste pos-
turi, au a-și așterne cererile concursu

ale instruite conform normelor din vi-
gōre până la terminul susindicat ofi-
ciului protopresbiteral subsemnat și a
sē presenta în vr'o Duminecă sau sērb-
bătore în biserică spre a-și arăta des-
teritatea în cântări.

Sebeș, 25 Iuliu, 1894.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere
cu comitetele parohiale respective.

Ioan Tipeiu,
protopresbiter.

Nr. 325—891.

[111] 1—3

EDICT.

Mihail Bărză, gr.-or. din Sē-
liște, care a părăsit cu necredință pe
leguina lui soție Ana Danil Moga, tot
din Sēliște — pe basa rezoluțiunei
consistoriale din 18 Iuliu 1891 Nr.
3314 B — se provocă a se presenta
înaintea subsemnatului oficiu în ter-
min de 6 luni dela prima publicare
a acestui edict în „Telegraful Român”
căci la din contră procesul divorțial
intentat asupra-i de sus numita lui
soție se va pertracta și decide și în
absența lui.

Sēliște, 26 Iuliu 1894.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Sē-
liștei.

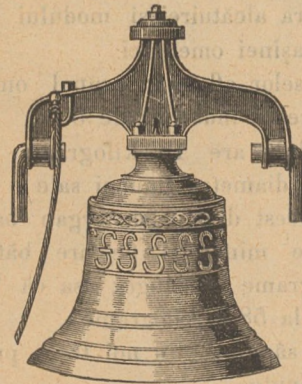
Dr. Nicolae Maier,
protopresbiter.

Turnătoria de clopote și de metal a lui

Antoniou Novotny

în Timișōra — Fabrică

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouē, precum la turnarea de nou a clo-
potelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioșe, pe lângă
garanță pe mai mulțiani, provēdute cu adiustări de fer bătut, construite spre a le
întōrce cu ușurință în ori ce parte, îndată ce clopotele
sunt bătute de o lăture prin ceea-ce sunt mântuite de
crepare.

Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari au
un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vi-
brarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după si-
stemul vechiu, așa, că un **clopot patentat cu 300**
kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg.
făcut după sistemul vechiu. Mai departe se

recomandă spre facerea **scaunelor de fer bătut, de sine stătător**, —
spre **preadiustarea clopotelor vechi cu adiustare de fer bătut**, —
ca și spre turnarea de **tōce de metal**. Clopote în greutate de 300 kg. și mai
jos se află totdeuna gata în magazin. [17] 26—52

Preș-curanturi ilustrate sē trimit la cerere gratuit și franco.